

Sygnatura akt VI Ka 487/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **29 lipca 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Ziębiński (spr.)

Sędziowie SSO Kazimierz Cieślukowski

SSR del. Marcin Schoenborn

Protokolant Wenesa Kubaczyńska

przy udziale Jolanty Mandziej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2014 r.

sprawy **J. S.** ur. (...) w R.

córki Z. i A.

oskarżonej z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 4 kwietnia 2014 r. sygnatura akt II K 146/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624§1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że skraca okres środka karnego orzeczonego w punkcie 4. do jednego roku;
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżoną od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 487/14

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 4 kwietnia 2014 r., sygn. akt II K 146/14, wydanego w trybie art. 335 k.p.k., apelację wniósł prokurator, zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środka karnym na korzyść oskarżonej J. S. i zarzucając obrazę przepisów postępowania, a to art. art. 343 § 6 i 7 k.p.k. poprzez wydanie wyroku w trybie art. 335 k.p.k. wbrew poczynionym uzgodnieniom z prokuratorem a „oskarżonymi” (winno być: oskarżoną), których odzwierciedlenie stanowił wniosek prokuratora z art. 335 k.p.k., albowiem zawarty w akcie oskarżenia wniosek z art. 335 k.p.k. zawierał element w postaci orzeczenia wobec oskarżonej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, podczas gdy sąd w tym zakresie

nie uwzględnił wniosku i orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Stawiając powyższy zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

W umieszczonym w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżoną kary bez przeprowadzenia rozprawy prokurator wniósł w szczególności o orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Tymczasem w zaskarżonym wyroku sąd orzekł wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, w pisemnym uzasadnieniu wyroku nadmieniając, że ustalenie dłuższego niż uzgodniony okresu środka karnego nastąpiło na skutek omyłki, która nie może być sprostowana w trybie art. 105 k.p.k.

Należy tu podkreślić, iż sąd pierwszej instancji, orzekając na posiedzeniu w trybie art. 343 § 1-6 k.p.k., jest związany treścią uzgodnień pomiędzy oskarżonym i prokuratorem, poczynionych na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., i nie może wydać innego wyroku niż skazujący i orzec innej kary lub środka karnego od uzgodnionych przez strony. Złożony zatem w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wniosek prokuratora o orzeczenie „uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego” (oskarżyciel i oskarżony zgadzają się na takie, jak zawarte we wniosku, rozstrzygnięcie sprawy) jest w tym sensie wiążący dla sądu, że potrzeba dokonania zmiany w jego treści wymaga dokonania modyfikacji wniosku z udziałem stron bądź skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.). Rzecz jednak w tym, iż sąd wcale nie dostrzegł potrzeby modyfikacji wniosku w zakresie orzeczenia o środku karnym lub nieuwzględnienia wniosku prokuratora, co uzasadnia skierowanie sprawy na rozprawę, a jedynie na skutek omyłki orzekł środek karny na inny, dłuższy okres.

W tym stanie rzeczy w ocenie sądu odwoławczego zasadne było uwzględnienie wniosku autora apelacji i wydanie wyroku o charakterze reformatoryjnym, który treść wyroku dostosowałby do uzgodnień stron. Sąd odwoławczy miał też na uwadze, że zmiana wyroku przez skrócenie okresu próby w żadnej mierze nie narusza praw procesowych oskarżonej, będąc dla niej korzystna.

Kierując się powyższymi względami, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok, skracając okres środka karnego orzeczonego w punkcie 4 do jednego roku. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, nie znajdując podstaw do zmiany wyroku lub jego uchylenia z przyczyn uwzględnianych z urzędu.

Mając na uwadze to, że potrzeba zmiany wyroku była skutkiem uchybienia sądu I instancji, sąd odwoławczy - kierując się względami słuszności - zwolnił oskarżoną od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa (art. 624 § 1 k.p.k.).